

На Різдво українським повстанцям

Леся Храплива-Щур

Розгорілись свічки восковії
І промінчики грають тривожно...
За столом тужно стеляться мрії,
За столом місця ваші порожні...

Розгорілись свічки восковії,
Шелестить давнім спомином колос...
А чи ви там, в снігу у завії
Колядок хоч почуєте голос?

Чи в ліси, що лунають боями,
Хоч "Христос Народився" долине?
Чи заблисне ясними свічками
Верховіття обмерзле ялини?

О, прийдіть крізь простори морозні
Тут до нас, у далекому світі!
За столом місця ваші порожні,
У серцях місця ваші відкриті!

Та ж сьогодні нам Правда родилась
І сповнилась вселенная дива;
Хижі звірі в лісах погодились.
Кожна казка сьогодні правдива!

Та ж одвічна Мрія сповнилась
У горганській скалистій печері...
Може так, може зараз в цю хвилю
Тут широко відчиняться двері...

В мазепинках, в засніжених шубах,
А на поясі лента набоїв,
Так між нами ви станете, любі,
Лісової легенди герої!

І на вістрях багнетів кривавих
Буйний вітер карпатський, крилатий,

А в очах, повних жаху і слави,
Вічний жар непоборний, завзятий...

Ви до столу засядете з нами,
Колядки залунають одвічні,
Розгоряться новими, вогнями
На покутті високії свічі...

І розкажете казку чарівну,
Як в лісах гартувалася слава,
Понад темряву грізну, нерівну,
Піднімалася ранку заграва.

Як до місяця зброя кувалась
І горіли серця на сторожі,
Переможцем, як Правда, ставала.
Понад грізні колони ворожі

І слова розгоряться палкії
І візьметься в серцях у нас сила,
Щоб іти крізь сніги і завії
До вертепу, де Правда родилась...

О, прийдіть крізь простори далекі
З наших рідних лісів, подорожні!
Бо серця наші в тузі великій,
А місця ваші ждуть вас — порожні...